

Došlo: 18 -07- 2014

o.....hod.....min.....krát
.....prílohrubrik1Cob/186/2014 – 354
IČS: 1114211767

U Z N E S E N I E

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: **NATUR-PACK, a. s., Ružová dolina 6, 821 08 Bratislava, IČO: 35979798**, zast. TaylorWessing e/n/w/c advokáti, s. r. o., Panenská 6, 811 03 Bratislava, proti odporcovi: **ENVI – PAK, a. s., Galvaniho 7/B, 821 04 Bratislava, IČO: 35858010**, zast. Andrea Oršulová & Partners, s. r. o., Rastislavova 325/10, 972 71 Nováky, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave č. k. 26CbPv/3/2014-210 zo dňa 28. 04. 2014 takto

r o z h o d o l i :

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave č. k. 26CbPv/3/2014-210 zo dňa 28. 04. 2014 v časti, v ktorej súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zdržať sa rozširovania nepravdivých a zavádzajúcich informácií súvisiacich s ochrannými známkami, ktoré sa týkajú označenia „Zelený bod“, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej ako i vo výroku, v ktorom súd uložil odporcovi povinnosť odstrániť zo svojej internetovej stránky a ostatných prezentácií a informačných materiálov nepravdivé a zavádzajúce informácie súvisiace s ochrannými známkami, ktoré sa týkajú označenia „Zelený bod“ **m e n í** tak, že v tejto časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

Vo zvyšnej napadnutej časti rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave č. k. 26CbPv/3/2014-210 zo dňa 28. 04. 2014 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zdržať sa rozširovania a zverejňovania informácií existujúcim klientom navrhovateľa ako aj tretím osobám a to v akejkoľvek forme, podobe a súvislostiach, ktorými by informoval, či vyzýval alebo inštruoval tieto subjekty o možnostiach používania ochranných znáмок „Zelený bod“ registrovaných Svetovou organizáciou duševného vlastníctva pod číslami 579144, 585713, 653450 a 653449 a ochranných znáмок registrovaných Svetovou organizáciou duševného vlastníctva pod číslami 579145 a 585714, ako aj ochranných znáмок registrovaných Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu pod číslami 298273 a 297960 spôsobom, ktorý by uvádzal, že na legálny predaj tovarov s vyobrazením označenia „Zelený bod“ na území Slovenskej republiky je potrebné uzavrieť s odporcom licenčnú zmluvu, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Súčasne súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zdržať sa rozširovania nepravdivých a zavádzajúcich informácií súvisiacich s ochrannými známkami, ktoré sa týkajú označenia „Zelený bod“, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Ďalej uložil odporcovi povinnosť odstrániť zo svojej internetovej stránky a ostatných prezentácií a informačných materiálov nepravdivé a zavádzajúce informácie súvisiace s ochrannými známkami, ktoré sa týkajú označenia „Zelený bod“. Navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia podal návrh na začatie konania vo veci samej.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 17. 04. 2014 domáhal od súdu nariadenia predbežného opatrenia v znení, tak ako je vyššie uvedené. Návrhom vo veci samej sa navrhovateľ bude domáhať voči odporcovi, aby sa odporca zdržal rozširovania nepravdivých a zavádzajúcich informácií súvisiacich s ochrannými známkami, ktoré sa týkajú označenia „Zelený bod“, aby odporca odstránil zo svojej internetovej stránky a ostatných prezentácií a informačných materiálov nepravdivé a zavádzajúce informácie súvisiace s ochrannými známkami, ktoré sa týkajú označenia „Zelený bod“, aby odporca bol povinný poskytnúť navrhovateľovi primerané zadosťučinenie v peniazoch, výška ktorého bude určená v žalobnom návrhu, a aby odporca bol povinný nahradiť trovy konania. Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 74 ods. 1 O.s.p., § 75 ods. 1 O.s.p., § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. a ust. § 75 ods. 2 O.s.p. a na ust. § 76 ods. 4 O.s.p. a po oboznámení sa s navrhovateľom opísaným skutkovým stavom a predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ súdu dostatočným spôsobom osvedčil danosť práva. Súd prvého stupňa sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel a požadované predbežné opatrenie nariadil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Súčasne uložil navrhovateľovi povinnosť podať návrh vo veci samej v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol tak, že o týchto rozhodne s poukazom na ust. § 145 O.s.p. až v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Voči uvedenému uzneseniu sa v zákonom stanovenej lehote odvolal odporca, ktorý s rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí z týchto dôvodov.

Súd prvého stupňa nemohol mať za osvedčené ani základné skutočnosti pre vydanie predbežného opatrenia, nakoľko podklady predkladané navrhovateľom a ním uvádzané skutočnosti nezodpovedajú právnym a skutkovým okolnostiam prípadu. Skutočnosť, že sa súd priklonil bez ďalšieho k navrhovateľom predkladaným argumentom ako k nespochybniteľným faktom znamená, že vydal nesprávne a nezákonné rozhodnutie vo veci nariadenia predbežného opatrenia. Nedostatočne osvedčil skutočnosti, ktoré mali byť podkladom pre jeho vydanie, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne vyhodnotenie naliehavosti vydania predbežného opatrenia. Súd neodôvodnene a v rozpore s požiadavkou spravodlivosti zasiahol do práv na ochranu ochrannej známky „Zelený bod“ na území Slovenskej republiky. Predbežné opatrenie je vo všetkých výrokoch zaväzujúcich odporcu nepreskúmateľné a nevykonateľné. Predbežným opatrením – formulácia výrokov, ktoré zaväzujú odporcu došlo k prejedikovaniu záverov vo veci samej a to v čase, kedy nebola zo strany navrhovateľa ani len podaná žaloba a kedy nárok

navrhovateľa nie je zrejmý ani z predloženého návrhu. Ako to vyplýva z dôvodov uvedených v odvolaní, odporca považuje nariadenie predbežného opatrenia za nepodložené a vo vzťahu k spoločnosti ENVI – PAK za neprimerané a neodôvodnene zasahujúce do jej práv. Predbežné opatrenie je vydané v rozpore s § 75 a nasl. O.s.p., pričom pre nedostatok dôvodov a zjavné nesprávnosti mal byť návrh zamietnutý. Rovnako predbežné opatrenie je nepreskúmateľné a nevykonateľné. Konkrétne uviedol, že z tvrdení navrhovateľa uvedených v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je možné žiadnym spôsobom identifikovať, vyabstrahovať o akej konkrétnej ujme vo vzťahu k navrhovateľovi rovnako tak vo vzťahu k akýmkoľvek iným podnikateľom hovoríme a tým nie je možné ani prisúdiť „nešpecifikovanej ujme“ prívlastky „značná, závažná, neodstrániteľná“. Ani z jedného tvrdenia navrhovateľa nemohol súd dospieť k záveru, že riziko bezprostredne hrozacej ujmy navrhovateľovi mal za preukázané a z akého dôvodu pristúpil súd k tomu, aby bola predbežným opatrením uložená povinnosť odporcovi. Návrh podľa názoru odporcu neposkytuje súdu žiadne informácie, akým spôsobom by mohli byť práva navrhovateľa ohrozené, resp. akým spôsobom by mohol byť ohrozený výkon súdneho rozhodnutia vo veci samej. Mal tiež za to, že súd prvého stupňa rozhodnutím prejedikuje vec, pokiaľ formuláciou výrokov predbežného opatrenia už v tomto momente predkladá, že informácie, ktoré zverejňuje odporca vo vzťahu k ochrannej známke „Zelený bod“ sú nepravdivé a zavádzajúce. Má tiež za to, že navrhovateľ dostatočným spôsobom neuviedol, čoho sa mieni domáhať vo veci samej. Podľa jeho názoru navrhovateľ je povinný jednoznačne, presne a zrozumiteľne vo svojom návrhu uviesť, čoho sa bude domáhať vo veci samej, pričom takýto návrh vo veci samej musí byť natoľko presný a určitý, aby nebol zameniteľný s iným. Má za to, že súd prvého stupňa pri rozhodnutí nevyhodnotil jednu z najpodstatnejších podmienok, ktorou je existencia rizika bezprostredne hrozacej ujmy navrhovateľovi. V návrhu na vydanie predbežného opatrenia nie je postačujúce, aby bola popísaná nejaká ujma všeobecným spôsobom, ale je potrebné predložiť (keďže navrhovateľ nesie dôkazné bremeno) a súdom následne osvedčiť také skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, že ujma je reálna a hrozí bezprostredne. Odporca ďalej uvádza, že na území Slovenskej republiky sú platné a teda používajú ochranu medzinárodné ochranné známky „Zelený bod“ č. 653450, 653449, 579144, 585713 pre služby v triedach 35, trieda 39, trieda 40, trieda 42. Tieto známky majú v Slovenskej republike status ochranných známk s dobrým menom, čo preukazuje predkladaným znaleckým posudkom vypracovaným znalcom Ing. Zdenou Hajnalovou (č. znaleckých posudkov 03/2013, 04/2013, 05/2013 a 06/2013).

Známky spoločenstva CTM 297960 pre triedy 35, 39, 40, 42 a č. CTM 298273 pre triedy 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 39, 40 a 42, teda bez akejkoľvek pochybnosti je zrejmé, že vyššie uvedené medzinárodné ochranné známky „Zelený bod“ požívajú na území SR ochranu v zmysle zákona o ochranných známkach v rozsahu tried, pre ktoré sú zapísané a v rozsahu, ktorý prináleží ochranným známkam, ktoré majú status ochranných známk s dobrým menom. Dôležité je upozorniť na skutočnosť, že práve pre ochranné známky „Zelený bod“ je špecifické, že ich umiestňovaním na obaly výrobkov je deklarované využívanie služieb systému „Zelený bod“. Podľa názoru odporcu „predaj tovaru“ je potrebné vnímať ako bežný obchodný styk vykonávaný na dennej báze v prípade podnikateľov zaoberajúcich sa predajom tovaru, inak povedané vykonávanie predaja tovaru inej osobe je forma bežného obchodného styku medzi podnikateľskými subjektmi. Uvedením do obehu

výrobkov označených ochrannou známkou „Zelený bod“ bez toho, aby sa na daný tovar vzťahovali služby spojené s ochrannou známkou „Zelený bod“, dochádza k porušovaniu práv majiteľa ochrannej známky „Zelený bod“. Má za to, že je plne v diskrecii spoločnosti ENVI – PAK, akým spôsobom informuje tretie osoby o povinnostiach súvisiacich s ochrannou známkou „Zelený bod“, pričom si v tomto momente zvolila zverejnenie informácií tak, že taxatívne vymenovala, pre ktoré triedy používa ochranná známka „Zelený bod“ právnu ochranu. Rovnako je plne v diskrecii spoločnosti ENVI – PAK určiť akým spôsobom a v akom rozsahu bude informovať o možnosti používať ochrannú známku „Zelený bod“ na základe licenčnej zmluvy. Žiadna práva norma spoločnosti ENVI – PAK neprikazuje, aby informovala o tom na čo, na aké triedy sa ochranná známka „Zelený bod“ nevzťahuje. Navrhovateľ sa ďalej dovoľáva skutočnosti, že na ochrannú známku „Zelený bod“ sa vzťahuje princíp vyčerpania práv, pričom sa odvoláva nielen na domácu právnu úpravu § 15 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ale hlavne na komunitárnu právnu úpravu, keď konštatuje, že členské štáty sú viazané tzv. komunitárnym vyčerpaním, pri ktorom pri prvom udelení súhlasu vyčerpá majiteľ práva duševného vlastníctva svoje právo pre oblasť celej EÚ. Odporca v súvislosti s prezentovanou argumentáciou navrhovateľa upozorňuje, že na ochranné známky týkajúcich sa služieb sa nevzťahuje zákonná výnimka obsiahnutá v § 15 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ktorá zakotvuje zákonné obmedzenie práv majiteľa ochrannej známky tzv. vyčerpanie práv. Táto výnimka sa vzťahuje len na tovary a nie na služby, pre ktoré je zapísaná ochranná známka „Zelený bod“. Predmetná ochranná známka umiestnená na obale tovaru neplní funkciu rozlíšenia tovarov jednej osoby od tovarov inej osoby, ale plní funkciu rozlíšenia služieb jednej osoby od služieb inej osoby. Je potom logické, že ak distribútor tovaru v Slovenskej republike označeného ochrannou známkou „Zelený bod“ nemá súhlas na používanie ochrannej známky „Zelený bod“ pre služby, pre ktoré je zapísaná, dochádza k tomu, že predmetná službová ochranná známka je neoprávnene použitá v obchodnom styku, keďže je umiestnená na tovar, ktorý nie je v žiadnom spojení so službami, pre ktoré je zapísaná ochranná známka „Zelený bod“. Medzinárodné ochranné známky „Zelený bod“ majú na území Slovenskej republiky dobré meno a teda akékoľvek neoprávnené používanie ochranných známk „Zelený bod“ na území SR by podľa názoru odporcu bolo jednoznačne na ujmu rozlišovacej schopnosti ochrannej známky „Zelený bod“ a jej dobrého mena, nakoľko by sa stratila spojitosť medzi službami spojenými so Zeleným bodom a navonok prezentovaným umiestňovaním ochrannej známky „Zelený bod“ na tovary, ktorých výrobcovia využívajú služby spojené so Zeleným bodom, napr. poradenstvo pre spotrebiteľov a podniky v otázkach životného prostredia a odpadov, konkrétne znižovania a produkcie odpadu, zberu, dopravy atď. Ochranná známka „Zelený bod“ v zmysle platných zápisov, o ktorých spoločnosť ENVI – PAK informuje, je určite servisnou ochrannou známkou, čo je v zmysle platných zápisov nespochybniteľné. Odporca sa ďalej vyjadril aj k argumentácii, ktorú predložil navrhovateľ vo vzťahu k naplneniu znakov skutkovej podstaty nekalosúťažného konania, či už prostredníctvom generálnej klauzuly podľa § 44 ods. 1 Obch. zák., resp. § 45 ods. 1 Obch. zák. K tejto námietke odporca uvádza, že navrhovateľ sa obmedzil len na všeobecné konštatovanie o tom, že odporca na trhu získava akúsi neoprávnenú výhodu oproti ostatným konkurentom, keďže sa snaží vytvárať dojem, že každý importér tovaru, ktorý má na svojich tovaroch vyobrazenie „Zelený bod“ musí mať uzatvorenú licenčnú zmluvu. V tejto súvislosti navrhovateľ nespresnil a nešpecifikoval, aká ujma by mala byť spôsobená jemu samému, keďže on je ten, ktorý sa položil do pozície aktívne legitimovaného na podanie návrhu a následne

žaloby vo veci samej. Dokonca navrhovateľ žiadnym spôsobom nešpecifikoval ani ujmu, ktorá by mala alebo mohla vzniknúť. Na záver odporca opakovane zdôrazňuje arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia, jeho nepreskúmateľnosť. Má za to, že zo strany súdu došlo k prejudikovaniu záverov konania vo veci samej a predbežné opatrenie a jeho výroky, ktoré zaväzujú odporcu, považuje odporca za neprimerané a neprimerane zasahujúce do práv spoločnosti ENVI – PAK ako poskytovateľa ochrannej známky „Zelený bod“ na území Slovenskej republiky. Z týchto dôvodov žiada rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Súčasne žiada priznať aj náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré nevyčísľil.

Dňa 19. 06. 2014 sa k odvolaniu odporcu písomne vyjadril navrhovateľ (Krajskému súdu v Bratislave predložené dňa 14. 07. 2014), v ktorom navrhovateľ uviedol, že odporca v odvolaní poukázal na viacero skutočností, pričom pri popisovaní údajných nedostatkov vydaného rozhodnutia sa odvolal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5 Obo 36/2008, pričom tento rozsudok sa však týkal situácie, pri ktorej bolo predbežné opatrenie vydané z dôvodu existencie obavy, že by bol výkon súdneho rozhodnutia ohrozený a nie z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania. Vo vyjadrení zdôraznil, že odporca ani len nereagoval na výzvu navrhovateľa, ktorému navrhovateľ túto posielal ešte pred podaním návrhu na vydanie predbežného opatrenia, odmietal s navrhovateľom komunikovať a tak navrhovateľ nemal inú možnosť ako sa domáhať ochrany svojich práv súdnou cestou. Zdôrazňuje, že odporca dlhodobo využíva označenie „Zelený bod“ na to, aby od podnikateľov, ktorí na Slovensko dovážajú tovar, vyberá licenčné poplatky, ktoré tieto podnikatelia v zmysle zákona o ochranných známkach nie sú povinní platiť. Snahou navodiť dojem, že podnikatelia sú povinní platiť odporcovi licenčné poplatky za každý tovar, na ktorom je vyobrazený „Zelený bod“, prispôsobuje odporca celú svoju komunikáciu a prezentáciu informácií týkajúcich sa označenia „Zelený bod“. Má za to, že odporca účelovo interpretuje práva, ktoré vyplývajú majiteľovi ochrannej známky „Zelený bod“ takým spôsobom, aby na slovenských podnikateľov vytváral tlak, že pri akomkoľvek dovoze tovaru, na ktorom je vyobrazený „Zelený bod“ bez ďalšieho musia platiť odporcovi licenčné poplatky, pričom tieto poplatky je ochotný zahrnúť do zmluvy, ktorou súčasne poskytuje svoje služby. Takéto tvrdenia sú jednoznačne nepravdivé vo vzťahu k dovozcom tovarov, zavádzajúce a poškodzujúce oprávnené záujmy sťažiteľov odporcu. Vo vyjadrení poukázal na spôsob, akým sú práva k ochrannej známke „Zelený bod“ zneužívané na vyberanie licenčných poplatkov od podnikateľov, ktorí tieto poplatky v skutočnosti platiť nemusia a to konkrétne na vyhlásenie Ministerstva životného prostredia Chorvátskej republiky, ktorý vo svojom vyhlásení jednoznačne zdôraznil, že výrobcovia nie sú povinní platiť licenčný poplatok za ochrannú známku „Zelený bod“. Navrhovateľ ďalej uvádza, že pri importovaní tovaru na územie Slovenskej republiky nedochádza ani len ku kvalifikovanému používaniu ochrannej známky „Zelený bod“ a teda nemôže dôjsť ani k porušovaniu práv k ochrannej známke „Zelený bod“ zo strany importéra a to bez ohľadu na to, či by ochranná známka „Zelený bod“ mala vo vzťahu k službám status známky s dobrým menom alebo nie. Obsah odvolania navrhovateľ považuje za priame preukázanie a pokračovanie toho, že odporca rozširuje nepravdivé informácie o ochrannej známke „Zelený bod“ a vytvára na podnikateľov tlak, aby mu platili licenčné poplatky, ktoré v skutočnosti platiť nemusia.

Navrhovateľ vyzval odporcu, aby upustil od svojho nekalosúťažného konania potom, čo nadobudli právoplatnosť rozhodnutia NS SR, ktoré definitívne potvrdili správnosť čiastočného zrušenia platnosti napadnutých ochranných známkov „Zelený bod“ pre všetky tovarové triedy z dôvodu, že nedochádzalo k ich skutočnému používaniu. Na uvedené odporca vôbec nereagoval, naopak napriek výzve navrhovateľa začal svoje doterajšie tvrdenia o povinnosti uzatvárať licenčné zmluvy odôvodňovať iným spôsobom a to tak, že údajne ide o služobnú servisnú ochrannú známku s dobrým menom. Opäť ide o nepravdivé a vysoko zavádzajúce tvrdenie. V zmysle zákona o obaloch povinné osoby nie sú povinné využívať služby jednej konkrétnej oprávnenej organizácie, napr. ENVI – PAK, a. s., to znamená, že povinné osoby, ktoré na Slovensko dovážajú tovar, na ktorom je vyobrazený „Zelený bod“, môžu v súlade so zákonom o obaloch využívať aj služby inej oprávnenej organizácie než odporcu a preto nebude platiť, že tovar a predaj tovaru, na ktorom je vyobrazený „Zelený bod“ nevyhnutne deklaruje využívanie služieb systému „Zelený bod“.

K znaleckým posudkom, ktoré predložil v odvolaní odporcu, navrhovateľ uvádza, že posúdenie toho, či ochranná známka požíva na určitom území dobré meno, je právnou otázkou a znalec túto otázku nemôže posudzovať. Aj v prípade, ak by súd prezentované znalecké posudky prihliadal, nemá to vplyv na to, že vyžadovanie licenčných poplatkov od dovozcov je neoprávnené a konanie odporcu nekalosúťažné. Navrhovateľ má za to, že vo svojom návrhu preukázal základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako aj nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Nebezpečenstvo hroziacej ujmy súvisí na jednej strane so získavaním neoprávnenej výhody zo strany odporcu, ktorý je vo vzťahu k navrhovateľovi v konkurenčnom vzťahu a to tým, že podnikateľom, ktorých informuje o ich údajnej povinnosti platiť licenčné poplatky odporcovi za dovezený tovar, zároveň automaticky ponúka svoje služby ako oprávnenej organizácie, na druhej strane spôsobuje výber neoprávnených licenčných poplatkov od podnikateľov zo strany odporcu. Navrhovateľ ako oprávnená organizácia má potom v rokovaní s týmito potenciálnymi klientmi, ktorí platia odporcovi licenčné poplatky, no odmietajú jeho služby ako oprávnenej organizácie podstatne sťaženú pozíciu v otázkach dohadovania odmeny za poskytovanie služieb v oblasti nakladania s obalmi. Odporca pritom priamo v texte odvolania naznačuje, že vo svojom doterajšom konaní plánuje naďalej pokračovať. K námietke odporcu smerujúcej k tomu, že vydaním rozhodnutia malo dôjsť k údajnému prejudikovaniu záverov vo veci samej, poukázal navrhovateľ na relevantnú judikatúru, podľa ktorej predbežné opatrenie môže ukladať obsahovo rovnaké povinnosti, aké boli uložené rozhodnutím vo veci samej. Má za to, že súd prvého stupňa rozhodnutím o predbežnom opatrení neprejudikoval rozhodnutie vo veci samej. Z týchto dôvodov navrhuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Súčasťou vyjadrenia bolo i predloženie návrhu vo veci samej, ktorý si uplatnil na Okresnom súde Bratislava I dňa 03. 06. 2014, ďalej predložil preklad článku z webovej stránky „Zelený bod“ v Chorvátskej republike.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie odporcu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k tomuto záveru:

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací sa oboznámil s obsahom spisu, pričom zistil, že súd prvého stupňa pri nariadení predbežného opatrenia sa stotožnil

so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a tomuto v celom rozsahu vyhovel.

Odvolací súd sa nestotožňuje v celosti s rozhodnutím súdu prvého stupňa, nakoľko má za to, že návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v navrhovateľom požadovanom znení je možné vyhovieť len v prvom výroku uvedenom v návrhu pod písm. a). Návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uvedenému v druhom a treťom odseku pod písm. b) a c) nie je možné vyhovieť a to pre ich neurčitost' a nevykonateľnosť. V druhom výroku sa navrhovateľ domáha nariadiť predbežné opatrenie v znení „odporca je povinný zdržať sa rozširovania nepravdivých a zavádzajúcich informácií súvisiacich s ochrannými známkami, ktoré sa týkajú označenia „Zelený bod“ a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a v bode c (tretí odsek) sa domáha, aby súd uložil odporcovi povinnosť odstrániť zo svojej internetovej stránky a ostatných prezentácií a informačných materiálov nepravdivé a zavádzajúce informácie, súvisiace s ochrannými známkami, ktoré sa týkajú označenia „Zelený bod“.“ Z petitu návrhu v bode 2 a 3, resp. písm. b) a c) nie je zrejmé, akým spôsobom nepravdivo a zavádzajúco informuje tretie osoby o ochrannej známke, ktorá sa týka označenia „Zelený bod“. Takáto formulácia je príliš všeobecná a nevykonateľná a práve touto nevykonateľnosťou uvedených petítov odvolací súd prisvedčil odvolacím dôvodom odporcu, ktorý namietal v uvedených výrokoch nepreskúmateľnosť a nevykonateľnosť týchto. O tom, ktoré informácie budú nepravdivé, resp. zavádzajúce, je možné rozhodnúť až na základe dokazovania v konaní vo veci samej a tieto informácie musia byť špecifikované.

• Z týchto dôvodov, z dôvodu nevykonateľnosti výrokov, ktoré si uplatnil navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pod bodom b) a c) odvolací súd podľa ust. § 220 O.s.p. rozhodnutie zmenil a v tejto časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

K námietke odporcu v podanom odvolaní, že z odôvodnenia uznesenia nie je zrejmé, akým spôsobom súd preukazoval dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, resp. osvedčoval nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a ďalej, že v danom prípade sa jedná o arbitrárne rozhodnutie súdu prvého stupňa, keď z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, s akými skutočnosťami sa súd prvého stupňa stotožnil, nakoľko súd prvého stupňa v odôvodnení poukázal na ust. § 76 ods. 4 O.s.p. a bez ďalšieho nariadil predbežné opatrenie. K tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že pokiaľ súd prvého stupňa poukáže na ust. § 76 ods. 4 O.s.p. a v celom rozsahu sa stotožní so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, postačí skonštatovanie tejto skutočnosti v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a ďalšie dôvody súd prvého stupňa nemusí uvádzať. V danom prípade však súd prvého stupňa pochybil, keď v napadnutom uznesení neuviedol žiadne skutkové a právne dôvody návrhu, s ktorými sa mal stotožniť. Touto vadou rozhodnutie súdu prvého stupňa rozhodne trpí, avšak odvolaciemu súdu zákon neumožňuje pre takýto nedostatok rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť, nakoľko podľa ust. § 221 ods. 3 O.s.p. odvolací súd môže rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zrušiť len v prípade, ak zastavuje konanie. Preto i pre nepreskúmateľnosť prvostupňového rozhodnutia je povinnosťou odvolacieho súdu vo veci odvolania voči rozhodnutiu o nariadení predbežného opatrenia rozhodnúť a toto zmeniť alebo potvrdiť.

V prvom výroku, v ktorom sa navrhovateľ domáha, aby súd uložil povinnosť odporcovi zdržať sa rozširovania a zverejňovania informácií existujúcim klientom navrhovateľa ako aj tretím osobám a to v akejkoľvek forme, podobe a súvislostiach, ktorými by informoval či vyzýval alebo inštruoval tieto subjekty o možnostiach používania ochranných známk „Zelený bod“ registrovaných Svetovou organizáciou duševného vlastníctva pod č. 579144, 585713, 653450 a 653449 a ochranných známk registrovaných Svetovou organizáciou duševného vlastníctva pod č. 579145 a 585714 ako aj ochranných známk registrovaných Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu pod č. 298273 a 297960 spôsobom, ktorý by uvádzal, že na legálny predaj tovarov s vyobrazením označenia „Zelený bod“ na území Slovenskej republiky je potrebné uzavrieť s odporcom licenčnú zmluvu a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

V tejto časti navrhovateľ preukázal potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

Ak už uviedol súd prvého stupňa predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Z obsahu spisu vyplýva, že Protimonopolný úrad Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 28. 08. 2009 identifikoval zneužitie dominantného postavenia, ktorého sa odporca mal dopustiť konaním, ktoré spočívalo v nastavení systému platieb za ochrannú známku „Zelený bod“ takým spôsobom, že tzv. servisní klienti odporcu mali možnosť používať ochrannú známku „Zelený bod“ zadarmo, pričom jeho licenční klienti platili poplatok za ochrannú známku „Zelený bod“ a to aj za obaly, na ktorých sa ochranná známka „Zelený bod“ nenachádzala, pričom výška tohto poplatku bola stanovená bez ohľadu na náklady spojené s ochrannou známkou „Zelený bod“. Odporcovi bolo nariadené, aby sa zdržal tohto konania, odstránil protiprávny stav a zaplatil peňažnú pokutu. Odporca sa proti uvedenému rozhodnutiu v prvom stupni odvolal. Rada protimonopolného úradu vo svojom rozhodnutí zo dňa 06. 08. 2010 potvrdila to, že odporca sa dopustil zneužitia dominantného postavenia na relevantnom trhu. Odporca sa bránil podaním správnej žaloby na súd, pričom Najvyšší súd SR svojim rozhodnutím zo dňa 23. 05. 2013 v konaní sp. zn. 8 Fžhpú/1/2012 zmenil pôvodné prvostupňové rozhodnutie krajského súdu a žalobu odporcu zamietol.

Rozhodnutiami ÚPV bola s konečnou platnosťou čiastočne zrušená platnosť napadnutých medzinárodných ochranných známk vyobrazujúcich „Zelený bod“, najmä bola zrušená platnosť pre všetky prihlásené triedy tovarov, pričom v platnosti zostali niektoré triedy pre služby poskytované v oblasti odpadového hospodárstva. V dôsledku súdom potvrdených rozhodnutí ÚPV v súčasnosti nie je pre Slovenskú republiku zapísaná žiadna medzinárodná ochranná známka „Zelený bod“ pre akékoľvek tovary v akejkoľvek tovarovej triede v zmysle medzinárodného triedenia tovarov. Protimonopolný úrad konštatoval, že má za to, že popisom celkového nastavenia systému používania ochrannej známky „Zelený bod“ ako aj histórie jej používania spoločnosťou ENVI – PAK, a. s., SR je dostatočne preukázané, že ochranná známka „Zelený bod“ nie je v podmienkach SR spätá s konkrétnym produktom, službou, systémom, alebo činnosťou spoločnosti ENVI – PAK, a. s. a že táto vystupuje ako administrátor správca tejto ochrannej známky pre spoločnosť Pro Europe SR a vyberá za túto ochrannú známku poplatky.

Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením odporcu, že je plne v dispozícii tohto akým spôsobom informuje tretie osoby o povinnostiach súvisiacich s ochrannou známkou „Zelený bod“ a tiež žiadna právna norma spoločnosti odporcu neprikazuje, aby informovala o tom na čo a na aké triedy sa ochranná známka nevzťahuje. Táto voľnosť prejavu a poskytovanie informácií je však obmedzená a voľnosť je daná len do toho momentu, pokiaľ právo informovať tretie osoby nezasahuje do práv iných súťažiteľov. S touto povinnosťou úzko súvisí aj formulácia samotnej informácie, ktorú poskytujú jednotliví súťažitelia a takáto formulácia nemôže navodiť dojem, že podnikatelia sú povinní platiť určité licenčné poplatky za tovar, aj keď im táto povinnosť nevzniká.

V tejto časti návrhu odvolací súd má za to, že navrhovateľ vo svojom návrhu na vydanie predbežného opatrenia osvedčil skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako aj nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Nebezpečenstvo hroziacej ujmy súvisí najmä s možnosťou získania prípadnej neoprávnenej výhody zo strany odporcu.

Samotná táto skutočnosť však bude preukazovaná až v rámci vykonávania dôkazov v konaní vo veci samej. Odvolací súd má za to, že nariadením predbežného opatrenia v prvom výroku, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, sa neprimerane nezasiahne do práv a oprávnených záujmov odporcu a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti, podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil z dôvodov vyššie uvedených.

• O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave dňa 15. 07. 2014

Za správnosť vyhotovenia:
Veronika Horínková

Mgr. Soňa Pekarčíková
predsedníčka senátu

odosielateľ:

Okresný súd Bratislava I
Záhradnícka 10
812 44 Bratislava

Denná pečiatka
podacej pošty

Miesto pre výplatné

Poštovné uverované
Bratislava 17

Adresát:

TaylorWessing e/n/w/c advokáti s r.o.

Panenská 6
811 03 Bratislava

29-07-2014

RP → JL

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	24	25	26	27
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	28	29
30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43
44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71
72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85

TaylorWessing
e/n/w/c Rechtsanwälte

30. JULI 2014

Bratislava

1135

vorgemerkt ... 117K/65531